PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2004/2137(INI)

18.3.2005

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie powiązań między legalną i nielegalną imigracją a integracją migrantów
(2004/2137 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wzywa się Państwa Członkowskie - zważywszy, iż według najnowszych dostępnych danych liczbowych[1] legalne imigrantki w Unii Europejskiej stanowią 4% całkowitej liczby ludności oraz że wskaźnik zatrudnienia w ich przypadku wynosi jedynie 44%, podczas gdy stopa bezrobocia sięga 19% - do wnikliwego zbadania istniejących struktur i narzędzi (skuteczność i efektywność) oraz podjęcia działań w tym zakresie, szczególnie pod kątem objęcia imigrantek systemem edukacji i szkolenia zawodowego, a także uznania ich umiejętności i kwalifikacji zawodowych, dostępu do rynku pracy oraz stopnia rozwoju przedsiębiorczości; wzywa równocześnie Komisję do zbadania tej sprawy z punktu widzenia europejskiej strategii zatrudnienia i integracji społecznej;

2. zwraca się do Państw Członkowskich - zważywszy, że legalne imigrantki pracują zasadniczo w szarej strefie lub bez stosownego zezwolenia na pracę (rolnictwo, gastronomia, sprzątanie, prace domowe) - do podjęcia starań mających na celu zapewnienie przyjętym pracownicom, w ramach dwustronnych umów w sprawie pracy w celu przyjmowania obywateli państw trzecich lub z wykorzystaniem innych metod, możliwości korzystania z legalnej stałej pracy[2] w krajach przyjmujących oraz ich obronę przed dyskryminacją, zgodnie z prawem wspólnotowym; ocenia, że walka z pracą bez zezwolenia mająca na celu zalegalizowanie tej pracy jest zasadniczym elementem w walce z nielegalną imigracją zarobkową, której ofiarą często padają kobiety;

3. zauważa, że legalne i nielegalne imigrantki zatrudnione w szarej strefie gospodarki są pozbawione jakiejkolwiek ochrony socjalnej i finansowej i wzywa Państwa Członkowskie do zwiększenia wsparcia i pomocy finansowej w celu zapewnienia tym kobietom ochrony przed wszelkimi formami wykorzystania i przemocy;

4. wzywa Komisję - ze względu na cel ograniczenia nielegalnej imigracji oraz ekonomicznej i społecznej integracji legalnych imigrantek - do przewidzenia środków finansowych na specjalne programy dla kobiet polegające na przekazywaniu informacji o warunkach wjazdu i pobytu imigrantów w Unii Europejskiej oraz na tworzeniu ośrodków kształcenia w zakresie kwalifikacji, co do których istnieje zapotrzebowanie w Europie, nauki języka kraju przyjmującego, praw i obowiązków imigrantów oraz aklimatyzacji w szeroko rozumianym środowisku kulturowym i społecznym;

5. zwraca uwagę na związki pomiędzy handlem ludźmi a nielegalną imigracją i wzywa Komisję do zapewnienia praktycznego wsparcia i pomocy finansowej krajom

---

[1] Eurostat, Statistics in Focus, Theme 3-2/2003, str. 1.

[2] Ustawodawstwo Unii Europejskiej przewiduje już pewne prawa (Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego [Dz.U. L 149 z dnia 5.7.1971, str. 2] – dyrektywy 2000/43/WE [Dz.U. L 180 z dnia 19.7.2000, str. 22] i 2000/78/WE [Dz.U. L 303 z dnia 2.12.2000, str. 16] dotyczące walki z dyskryminacją. Istnieje także seria dyrektyw dotycząca zagadnień takich jak bezpieczeństwo i higiena pracy oraz warunki pracy mających zastosowanie do wszystkich pracobiorców, niezależnie od narodowości.

pochodzenia oraz dla projektów realizowanych w krajach pochodzenia w celu zwalczania handlu ludźmi;

6. uznaje, że wiele kobiet, które padają ofiarą handlu ludźmi, przebywa na terytorium Unii Europejskiej nielegalnie, a większość z nich nie ma dostępu do ochrony prawnej i socjalnej; wzywa Państwa Członkowskie do uwzględnienia ich sytuacji i rozważenia możliwości uznania pobytu stałego, zgodnie z obowiązującym w nich ustawodawstwem, za odpowiedni środek zwalczania handlu ludźmi;

7. wzywa Państwa Członkowskie - biorąc pod uwagę fakt, iż świeżo przybyli imigranci, a w szczególności imigrantki, z zasady napotykają na trudności - do wzmocnienia dialogu i współpracy z organizacjami imigrantów i wspólnotami religijnymi w celu uzyskania pewności, iż rozumieją i przestrzegają one zasad i podstawowych wartości związanych z poszanowaniem godności człowieka w celu promowania uczestnictwa w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym i integracji oraz wzmocnienia ich praw osobistych, jak prawo do edukacji, pracy, niezależności finansowej i zdrowia, jak również praw reprodukcyjnych;

8. zauważa z niepokojem, że jednym z głównych problemów imigrantek pozostaje znajomość języka oraz, ponieważ 50% imigrantek dopełniło tylko edukacji obowiązkowej, a zaledwie 17% ma wykształcenie wyższe, wzywa Państwa Członkowskie do propagowania w krajach przyjmujących dostępu do edukacji i systemów szkolenia dla młodych imigrantek i do podejmowania dalszych inicjatyw w celu włączenia ich do systemu edukacji i do kultury za pośrednictwem programów Sokrates, Leonardo da Vinci oraz Kultura i Młodzież; za rzecz szczególnie ważną dla Państw Członkowskich uważa, by kobiety z dyplomami szkół wyższych mogły wykorzystać swój potencjał, a zatem by uznane zostały ich kwalifikacje i kompetencje zawodowe oraz by miały dostęp do kursów językowych;

9. wzywa Komisję - stosownie do jej zobowiązania do opracowania rocznika statystycznego na temat imigracji wraz ze statystyczną analizą istotnych tendencji w tej dziedzinie w Państwach Członkowskich - do uwzględnienia w nim wskaźników oraz wiarygodnych i porównywalnych danych i informacji dotyczących imigrantek w celu uzyskania dokładnego obrazu ich sytuacji i problemów, z którymi się spotykają;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem liczby przypadków honorowych zabójstw, prześladowaniem i poważnym łamaniem praw imigrantek wynikającym z fanatyzmu religijnego i nieludzkich obyczajów i wzywa Komisję i Radę do zajęcia się tymi kwestiami z większą surowością i zapewnienia zagrożonym kobietom ochrony.

PROCEDURA

Tytuł	Powiązania między legalną i nielegalną imigracją a integracją migrantów
Numer procedury	2004/2137 (INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 28.10.2004
Ściślejsza współpraca	nie
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou 25.11.2004
Rozpatrzenie w komisji	24.1.2005 16.3.2005
Data zatwierdzenia wskazówek	17.3.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 13 przeciw: 0 wstrzymujących się: 5
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Edite Estrela, Věra Flasarová, Nicole Fontaine, Lissy Gröner, Zita Gurmai, María Esther Herranz García, Anneli Jäätteenmäki, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Astrid Lulling, Siiri Oviir, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Elisabeth Jeggle, Karin Jöns, Christa Klaß, Karin Resetarits, Marta Vincenzi
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania	